

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 262/06-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 7. septembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť M. V., t. č. vo väzbe, K., zastúpeného advokátom JUDr. M. J., K., vo veci namietaného porušenia základných práv zaručených v čl. 17 ods. 2 a v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného v čl. 6 ods. 3 písm. b), c) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV Pz 99/06 a jej rozhodnutím č. k. IV Pz 99/06-23 z 11. júla 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 8. augusta 2006 doručená sťažnosť M. V. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základných práv zaručených v čl. 17 ods. 2 a v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv zaručených v čl. 6 ods. 3 písm. b), c) a d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Generálnej prokuratúry

Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV Pz 99/06 a jej rozhodnutím č. k. IV Pz 99/06-23 z 11. júla 2006.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že uznesením vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru K. (ďalej len „okresné riaditeľstvo PZ“) ČVS: ORP-434/1-OVK-K2-2006 z 11. apríla 2006 bolo proti nemu začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie pre trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 1 a ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktoré bolo sťažovateľovi doručené 11. apríla 2006.

Proti predmetnému uzneseniu okresného riaditeľstva PZ podal sťažovateľ 12. apríla 2006 sťažnosť, ktorú Okresná prokuratúra K. (ďalej len „okresná prokuratúra“) uznesením sp. zn. 2 Pv 528/06 z 11. mája 2006 ako nedôvodnú zamietla.

Proti právoplatným uzneseniam okresnej prokuratúry a okresného riaditeľstva PZ podal sťažovateľ generálnej prokuratúre podnet na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku (podnet na podanie mimoriadneho dovolania). Generálna prokuratúra listom č. k. IV Pz 99/06-23 z 11. júla 2006 sťažovateľovi oznámila, že nezistila žiadne porušenie zákona vyšetrovateľom okresného riaditeľstva PZ ani prokurátorom okresnej prokuratúry, a preto jeho podnet odložila.

Sťažovateľ s rozhodnutím generálnej prokuratúry nesúhlasí, pretože podľa neho z jej strany došlo k nesprávnemu vyhodnoteniu postupu orgánov činných v trestnom konaní aj ako dôkaznej situácie, ktoré preukazuje, že rozhodnutie generálnej prokuratúry o odložení jeho podnetu je nezákonné.

Sťažovateľ ďalej namieta, že generálna prokuratúra o jeho sťažnosti z 29. mája 2006 rozhodla nesprávne, na základe nesprávneho vyhodnotenia dôkaznej situácie, a jeho podnet odložila ako nedôvodný.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal nasledovný nález:

„1. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV Pz 99/06 porušila základné právo M. V. zaručené v článku 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, článku 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a podľa článku 6 ods. 3 písm. b), článku 6 ods. 3 písm. c), článku 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Uznesenie vyšetrovateľa Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru K. zo dňa 11. 4. 2006, ČVS: ORP-434/1-OVK-K2-2006 sa zrušuje.

3. Uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry K. sp. zn. 2 Pv 528/06, zo dňa 11. 05. 2006 sa zrušuje.

4. M. V. priznáva primerané finančné zadošťačenie v sume 100 000 Sk, ktoré je mu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky povinná vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. M. V. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 7 894 Sk, ktorú je Generálna prokuratúra Slovenskej republiky povinná mu vyplatiť na účet advokáta JUDr. M. J. do 1 mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 17 ods. 2 ústavy nikoho nemožno stíhať alebo pozbaviť slobody inak, ako z dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Nikoho nemožno pozbaviť slobody len pre neschopnosť dodržať zmluvný záväzok.

Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

Podľa čl. 6 ods. 3 písm. b), c) a d) dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu má tieto minimálne práva:

b) mať primeraný čas a možnosti na prípravu svojej obhajoby,

c) obhajovať sa osobne alebo s pomocou obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá prostriedky na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú,

d) vylúčať alebo dať vylúčať svedkov proti sebe a dosiahnuť predvolanie a výsluch svedkov vo svoj prospech za rovnakých podmienok, ako svedkov proti sebe.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané zjavne oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným rozhodnutím alebo iným zásahom orgánu štátu do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej, ako aj nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po prijatí na ďalšie konanie (mutatis mutandis rozhodnutie III. ÚS 138/02 a v ňom citovaná ďalšia judikatúra).

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základných práv zaručených v čl. 17 ods. 2 a v čl. 50 ods. 3 ústavy a práv zaručených v čl. 6 ods. 1 písm. b), c) a d) dohovoru postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV Pz 99/06 a jej rozhodnutím z 11. júla 2006, ktorým odložila podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania proti rozhodnutiu okresného riaditeľstva PZ ČVS: ORP-434/1-OVK-K2-2006 z 11. apríla 2006 a proti rozhodnutiu okresnej prokuratúry sp. zn. 2 Pv 528/06 z 11. mája 2006.

Generálna prokuratúra na základe podnetu sťažovateľa preskúmala rozhodnutie okresného riaditeľstva PZ ČVS: ORP-434/1-OVK-K2-2006, ako aj konanie, ktoré vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo, ako i rozhodnutie okresnej prokuratúry sp. zn. 2 Pv 528/06 z 11. mája 2006 a dospela k záveru, že nezistila nezákonnosť v postupoch vyšetrovateľa okresného riaditeľstva PZ a prokurátora okresnej prokuratúry činných v preskúmanej veci, na základe čoho podnet sťažovateľa na postup podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku rozhodnutím č. k. IV Pz 99/06-23 z 11. júla 2006 ako nedôvodný odložila.

Ústavný súd k sťažovateľom namietanému porušeniu označených základných práv konštatuje, že na akceptovanie, resp. vyhoviecie podnetu na podanie mimoriadneho opravného prostriedku nie je právny nárok, t. j. osobe, ktorá takýto podnet podala, nevzniká právo na jeho akceptovanie a ak generálna prokuratúra dospeje k záveru, že *„som nezistila nezákonnosť v postupe vyšetrovateľa a prokurátora činných v preskúmanej trestnej veci“* nemá povinnosť takémuto podnetu vyhovieť. Ústavný súd už uviedol v konaniach o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva sťažovateľov na súdnu alebo inú

právnú ochranu, že právo na podanie mimoriadneho opravného prostriedku nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy, a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (mutatis mutandis napr. II. ÚS 209/03 a v ňom citovaná judikatúra). Oprávnenie na podanie mimoriadneho opravného prostriedku generálnym prokurátorom nemá charakter práva, ktorému je poskytovaná ústavnoprávna ochrana. Z citovaných ustanovení ústavy a dohovoru nemožno teda vyvodit' povinnosť vyhovieť podanému podnetu, pretože posúdenie podnetu je vo výlučnej právomoci generálneho prokurátora Slovenskej republiky (mutatis mutandis I. ÚS 98/97, II. ÚS 55/98). Z tohto dôvodu generálna prokuratúra v danom prípade ani nemohla neakceptovaním podnetu sťažovateľa spôsobiť namietané porušenia jeho práv, preto pripadalo do úvahy odmietnutie predmetnej ústavnej sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2006